



Obsah čísla:

Dlouhotrvající radost?.....	1
Výtah z jednání staršovstva 3. 4. 2025.....	2
Výtah z mimořádného jednání 5. 4. 2025.....	3
Výhodnost elektronických plateb: realita.....	4
Jak žijeme: sestra Jarmila Nedvídková.....	6
Investice.....	9
O statečné královně Ester.....	11
Kalendář na květen 2025.....	12

Dlouhotrvající radost?

Tento úvodník píšu ve svatém týdnu, zanedlouho tedy dojdeme postním obdobím až k Velikonocům. Už pár dnů se mi hlavou honí otázka: a co dál?

Je to letošní novinka, v předchozích letech mě nepřepadla.

Co dál?

(Abychom si rozuměli, je to otázka související právě s Velikonocemi – co po nich?)

Před Velikonocemi je to takové nějaké snazší, půst je dost výrazné období, existuje pro něj spousta tipů, zdrojů inspirace. Když člověk chce půst prožít jako nějaké vystoupení ze zajetých kolejí, způsobů jak na to, se nabízí mnoho.

Velikonoce samy o sobě jsou pro mě pokaždé hodně silné svátky, každý sváteční den s jeho specifickými bohoslužbami se mě hluboce dotýká. Vzpomněla jsem si nedávno, jak jsem o „covidových“ Velikonocích proseděla celý den v prázdném kostele, který jsme otevřeli alespoň pro individuální ztišení či modlitbu, když bohoslužby se konat nesměly. Hodiny jsem seděla na zemi s pohledem upřeným na dřevorezbu piety a modlila se. Letos se ale sejít můžeme, jsem za to moc vděčná.

Jenže po slavnostních bohoslužbách v neděli ráno přijde... .. velikonoční období. Radostný čas, který podle liturgického kalendáře trvá až do svatodušních svátků. 7 týdnů, 50 dnů radosti. To je docela dlouho. Umíme to vlastně?

Někdo by možná namítl, jakápak radost, žijeme v tak složitém

a rozbolavělém světě, kolem zuří války, někteří se chovají a rozhodují, jako by byli docela utrženi z řetězu...

Ano, to se děje.

Radost víry ale nezávisí jen na momentální (ani dlouhodobé) situaci světa. To neznamená, že bychom měli chodit s hlavou jako v oblacích nebo se od světa a jeho trápení nějak izolovat. Ta velikonoční radost ale platí. Navzdory všemu marasmu a do něj chce přinést naději.

Jenže jak to vtáhnout do každodenní reality tvého duchovního života? ptá se pořád neodbytně hlásek v mé hlavě.

Ve sboru nám tu radost každou neděli až do svatodušních svátků připomene společné slavení večere Páně. 8× po sobě se sejdeme u Kristova stolu.

A ve všední dny?

Teď v postním období jsem zkoušela zapsat si pro každý den do kalendáře jméno člověka, za kterého se ten den chci modlit. Někdy to byli blízcí, někdy lidé, které znám jen vzdáleně – přesto za ně můžu poděkovat. A také za to, co skrze ně přichází do světa, třeba v podobě textů. Nebo je můžu v modlitbě svěřit Boží lásce a ochraně. Asi v tom budu pokračovat i v té velikonoční době. Koneckonců, vděčnost a radost k sobě mají docela blízko.

A Vám přeju dobrý sváteční i posváteční čas, milé čtenářstvo Souterrainu.

Saša Jacobea

Výtah z jednání staršovstva 3. 4. 2025

- informace o duchovenské službě a dalších akcích v dubnu
- informace o dovolené M. Študentové 2. - 7. 4.
- příprava programu pro výročí sboru (neděle 12. 10.): návrhy oficiálních hostů, nápady k průběhu dne a občerstvení
- domluva distribuce velikonočního sborového dopisu většinově emailem, pouze nejstarším členům donést či poslat i se Souterrainem
- diskuse o zapojení sboru do Mezinárodních dní proti rasismu –

- možnost promítat film či propojit s programem pro Zažít město jinak
- ohlédnutí za VSS a reakce členů sboru – většinou pozitivní
 - projednání doporučení revizorů sborového hospodaření k evidenci příjmových/výdajových dokladů
 - upozornění na termín CC sbírky: 20.4. na HDL JJ (Čáslav – rekonstrukce sálu)
 - informace o jednání investiční komise: vedle možností dlouhodobého zhodnocení prostředků i plán připravit návrh krátkodobého zhodnocení pravidelně odkládaných částek
 - oznámena žádost o křest: Matouš Korbel, Lucie Korbel Macků a jejich děti Radovan, Mikuláš a Anežka
 - průběžná informace o situaci sester Mejsnarových + schválení návrhu adresovat poděkování členkám opatrovnické rady
 - informace o setkání presbyterů na ÚCK a o nové možnosti žádat o menší granty (do 30. 4.)
 - informace o praxi studentky pastorační práce B. Žďánské ve sboru
 - projednání žádosti o výpomoc s bydlením pro rodinu v tíživé situaci
 - informace o setkání seniorátů v Řehlovicích 31. 5.
- Příští řádná porada staršovstva: 29. 4. 2025 v 19:00, své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Petru Hejlovi (ideálně e-mailem).

Výtah z mimořádného jednání staršovstva 5. 4. 2025

- staršovstvo se podrobně zabývalo náplní práce faráčky po 31. 8.
- staršovstvo schválilo aktualizovanou náplň práce sborové sestry platnou od 1. 9.
- staršovstvo se zabývalo fungováním skupiny Pomoc a promýšlelo jak ji co nejlépe propojit s členy sboru, kteří by pomoc či návštěvu uvítali
- staršovstvo v souvislosti s plánovaným omezením návštěv faráčky v Diakonii po 31. 8. připravovalo další možnosti propojení sboru s Diakonií

- staršovstvo se podrobně zabývalo věkovou strukturou dárců sboru a diskutovalo o dlouhodobém finančním výhledu sboru
- staršovstvo vzalo na vědomí záměr M. Trgalové stát se členkou FS ČCE ve Střešovicích po skončení jejího farářského působení v Dejvicích a připravovalo rozloučení s ní v neděli 31.8. a poděkování Martině Študentové za dlouholetou práci sborové sestry v neděli 24. 8.

Výhodnost elektronických plateb: realita

V posledních letech rychle narůstá obliba elektronizace všeho možného. Týká se to i života naší církve. Všeobecně se dnes doporučuje platit salár měsíčně trvalým příkazem, v mnoha sborech mají nainstalovanou možnost přispět do sbírky QR-kódem. Po zrušení kupónů je logické, že tuto možnost využíváme hojněji i v našem sboru.

Z hlediska nás přispěvatelů to je nepochybně zvýšení komfortu. Nemusíme na salár myslet, peníze odcházejí automaticky a po menších částkách. To je výhodné zejména pro ty, kdo jsou na štíru s rodinným rozpočtem nebo je pro ně obtížné peníze s penězi hospodařit a zaplatit najednou větší částku.

Právě tak je bezhotovostní placení šikovné v případě sbírek. Mnoho lidí dnes považuje používání hotovosti za nemoderní přezitek. Ale i pro všechny ostatní to je prima. Nemusím v neděli pamatovat na to, abych si do kapsy strčil nějaké peníze, mám tam jako každý jiný den nepostradatelný mobil. Jen musím myslet na jeho ztišení po dobu bohoslužeb. Při platbě QR-kódem nadto nevidím žádné peníze odcházet a nemám problém zaplatit sto i více korun. Díky placení QR-kódem se tak v Dejvicích nastavuje nový standard, v některých sborech (Škvorec, ...) již dávno samozřejmý, totiž že se do sbírek přispívá v bankovkách, ne v mincích.

Teď se podívejme, jak to je z hlediska sboru. Pravidelný měsíční příjem finančních prostředků je samozřejmě výhodný, nezávisle na tom, zda je bankovní účet úročený či ne. Rozhodně je lepší, když platíme salár v průběhu roku, než když si na to vzpomeneme až na jeho konci. Není to

ale tak, že by náklady na provoz sboru byly během roku rozloženy rovnoměrně. Největší povinné platby, repartice a odvod do personálního fondu jsou rozděleny do dvou splátek, jarní (V-VI) a podzimní (X-XI), v letošním roce jde pokaždé o zhruba 325 tisíc korun. V červnu se také odvádí celoroční sbírka darů Jeronýmovy jednoty, typicky kolem 40 tisíc korun.

Pravidelně placené povinné platby (nájemné, energie, úklid, ...) představují v současnosti asi 70 tisíc korun měsíčně. A zbývajících zhruba 500 tisíc korun, rozpočtovaných pro rok 2025, připadá na všechna ostatní sborová vydání, která jsou v průběhu roku rozložena více-méně náhodně.

Pak se ale musíme podívat na to, co opakované platby představují pro správu sborových financí. Úvodem předešleme, že účetní firmy si v současnosti počítají cca 20 Kč za zaúčtování jedné účetní položky. To mimo jiné znamená, že ze stokorunové platby QR-kódem sbor dostane pouze 80 Kč, z 200 Kč to je 180 Kč, a tak podobně. Jaká je letošní sbírková praxe? Ze zhruba 70 účastníků bohoslužeb jich 10 přispívá do sbírek bezhotovostně, převodem z účtu. To úhrnem představuje typicky 2400 Kč z průměrné výše sbírek (4500 Kč). Pokladní tedy sčítá zbývajících asi 2100 Kč, což jsou příspěvky od dalších 40 lidí. Sečtení a zapsání sbírky si vyžádá práci, která je prakticky stejná, ať už je peněz v košíčcích více nebo méně. Výsledkem přitom je jeden účetní doklad. Kdyby se - hypoteticky - většina účastníků bohoslužeb začala chovat „moderně“ a platila do sbírek z účtu, bankovní výpisy by byly každý týden zapleveleny řekněme 40 položkami navíc. Za měsíc by jich bylo 160, zaúčtování by vyšlo sbor měsíčně o 3000 Kč draž než při placení v hotovosti. Letošní měsíční výpisy z účtu již mají 10 i více stránek, mívaly dvě až čtyři.

Předjeme k saláru. V současnosti jej platí trvalým příkazem asi 40 členů sboru. To je ročně skoro 500 účetních položek, přepočteno na peníze zhruba 10 000 Kč pro účetní firmu. Kdyby platili třeba jen ve třech splátkách (ať už z účtu nebo v hotovosti), tak se ta částka čtyřikrát zmenší.

Ale odhlédněme od finanční náročnosti věci. Vedle toho, že všechny platby, ať již příjmové (výnosy) nebo výdajové (náklady) se zpracovávají

externí účetní firmou, musí je vyhodnocovat také pověřený člen sboru (nyní br. Michael Heller), pro průběžné informování staršovstva nebo např. pro potřeby potvrzení o daru sboru pro daňové účely. To účetní firma dělat nebude! A je zřejmé, že zpracovat mnohanásobné platby je i při využití výpočetních prostředků poněkud náročnější, než tomu bylo dosud.

Paradoxně, také proplácení všelijakých drobných vydání členům sboru je méně pracné v hotovosti než z účtu. Placení z účtu mělo svůj dobrý smysl v covidovém období, kdy byl zájem minimalizovat kontakt mezi lidmi. V současnosti je naopak logické tuto praxi odbourat. Zatímco zaplacení z pokladny se dá vyřídit během chvilky, v případě proplacení z účtu je třeba nejprve příslušnou informaci předat tomu, kdo to bance zadá, ten si na to musí udělat čas, provést to a následně požádat sestru farářku a bratra kurátora, aby oba platbu autorizovali. Tedy to zaměstná a stojí čas několik lidí.

Jak vidno, jak bezhotovostní placení obecně, tak rozložení saláru do měsíčních splátek má své četné výhody, ale i nevýhody. Netroufám si posuzovat, které převažují, a tak ponechávám na každém z čtenářů, aby si to vyhodnotil sám za sebe.

Jan Mašek

Jak žijeme: sestra Jarmila Nedvídková

V době, kdy jsme si se sestrou Nedvídkovou povídaly, dělilo ji od jejích krásných polokulatých narozenin jen několik dnů. Sešly jsme se v Komenského místnosti našeho sboru.

Původ, dětství

Narodila jsem se v Náchodě do evangelické rodiny. Náchod je ve východočeském kraji nedaleko polských hranic. Kousek odtud je Hronov a Broumovské skály. Je to můj zamilovaný rodný kraj a ráda se tam vracím.

Konfirmovaná jsem byla v Hronově, protože v Náchodě nebyl

evangelický kostel. Nyní je tam sborový dům. Tenkrát byl v Hronově farář Bohumil Potměšil. Bylo nás tehdy patnáct konfirmovaných.

K bohoslužbám jsme si zpočátku v Náchodě pronajímali místnosti, jednou to bylo dokonce v domě u policajtů. Nakonec si církev pronajala větší sál v odbytém domě a upravila ho – včetně kostelních lavic – k bohoslužebným účelům. Tam chodil i pan farář Potměšil.

Studium, zaměstnání

V Náchodě jsem vychodila základní i zdravotní školu. Protože komunisté udělali tehdy ze základních devítiletých škol osmiletky a zdravotní školu zkrátili ze čtyř let na tři, maturovala jsem už v sedmnácti letech. Umístěnku jsem dostala do Hradce Králové. Pracovala jsem ve Vojenské fakultní nemocnici jako zdravotní sestra v třísměnném provozu s platem 900,- Kčs. Pracovala jsem tam pět let.



Seznámení s budoucím manželem, narození dětí

Se svým budoucím manželem jsem se seznámila v Hradci Králové při sportu. On tam byl jako voják základní vojenské služby a byl ze Slovenska. Vzali jsme se v roce 1962. Když jsme čekali rodinu, nastěhovala jsem se zpátky k rodičům do Náchoda, protože jsme neměli kde bydlet. Manžela mezitím přeložili z Hradce Králové do Prahy. U vojáků zůstal pracovat i po ukončení základní vojenské služby. V Praze jsme si podali žádost na byt do družstevní výstavby. Po pěti letech byl dům postavený a my jsme se mohli nastěhovat. Pro mě byla Praha velkoměsto, moc se mi tam stýskalo, nikoho jsem neznala. Naštěstí kolem nás bydlely mladé rodiny s dětmi, se kterými jsem se seznámila a s některými se dodnes přátelíme.

Postupně se nám narodily další tři děti – dvě dcery a jeden syn. Byl nejmladší.

Rodina

Když naše děti byly ještě malé, zažila jsem jednu krušnou situaci, když manžela zatkla státní bezpečnost a on zůstal rok ve vazbě. Tenkrát ho nějaký kamarád udal za ohrožení devizového hospodářství socialistické republiky. Bez soudu byl rok ve vazbě. Protože jsem byla v domácnosti a bez prostředků, musela jsem si najít práci, abych nás uživila. Našla jsem si práci zdravotní sestry na poliklinice Na Dlouhém lánu. Nejmladšího syna jsem dávala do jeslí. Moc jsem se bála, že mě také zavřou a děti půjdou do dětského domova. Tehdy jsem se modlila a prosila Pána Boha, aby mi pomohl. Naštěstí vše dopadlo dobře, manžel se po roce vrátil, pustili ho na Vánoce.

Byli jsme spolu 20 let, poté manžel od nás odešel a založil si novou rodinu. Tenkrát jsem měla obavu, že to sama nezvládnou, ale ty starší děti mi pomáhaly.

Cesta do dějvického sboru

Během času jsem našla cestu do sboru ve Wuchterlově ulici, kde byl bratr farář Daniel Henych. Tam jsem začala chodit mezi milé společenství. Pracovala jsem v křesťanské službě – nabídl mi to pan farář Henych.

Další zaměstnání, vnoučata

Také jsem pracovala v nemocnici na Veleslavíně, která sídlila v areálu záměčku Veleslavín. Byla tam Státní pneumologická klinika, kde tehdy pracoval i MUDr. Zdeněk Susa. Zámek Veleslavín je barokní budova, začátkem 20. století zde bylo soukromé sanatorium pro choroby plicní a nervové. Léčila se zde i Charlotta Garrigue-Masaryková. Zámek byl prvním místem, kam T. G. Masaryk přijel po návratu z exilu. V současné době ho má v pronájmu od r. 2024 na jeden rok MČ Praha 6. Pro veřejnost je otevřený zámecký park.

Mám čtyři děti, devět vnoučat a dvě pravnoučata. Všichni bydlí v Praze, mám z nich radost. Máme k sobě blízko a se všemi jsem v kontaktu. Dcera plánuje na moje narozeniny veliké setkání celé rodiny.

Rodina má držet pohromadě.

A něco závěrem

Oblíbený verš mé babičky i maminky z Bible kralické byl Žalm 37, verš 5: „Uval na Hospodina cestu svou, a slož v něm naději, onť zajisté všecko spraví.“ To mám pořád na mysli. Kolikrát je člověk až překvapený, jak to vše dobře vyjde.

Děkuji za hezký rozhovor

Zapsala: Naděžda Sleziaková

Investice

Jak naložit s našimi hřivnami tak, abychom z nich měli užitek my i ti, co teprve přijdou?

Milé sestry a bratři, opět se vracíme k tématu hospodářských záležitostí našeho sboru, tentokrát ale k dlouhodobému výhledu našeho hospodaření. Náš sbor, oproti většině pražských sborů, nevlastní nějakou nemovitost, jejíž pronájem by zajišťoval i v budoucnu nějaké další příjmy. Hospodaření bylo a i nyní je závislé jen na naší obětavosti, za kterou jsme velice vděční.

Nové staršovstvo přemýšlí nad tím, jak zabezpečit financování provozu sboru i v letech příštích. Díky tomu, jak se s našimi prostředky dařilo hospodařit v minulých letech, máme nyní určitou rezervu pro časy nejisté. Jedná se o přibližně 2 miliony korun. Ta může být také příležitostí ke zhodnocení těchto hřiven tak, aby z nich mohli mít užitek i členové a členky našeho sboru v delším horizontu. A proto staršovstvo zřídilo pracovní investiční skupinu, kterou tvoří bratři Jan Mašek, Tomáš Černožský, Petr Hejl, Jan Holub, Marek Tichý, Filip Härtel a Michael Heller.

Skupina prověřuje uložení nyní „volných“ prostředků takovým způsobem, který umožní, že peníze nebudou v průběhu následujících let kvůli inflaci ztrácet na hodnotě jako je tomu dnes při uložení na spořicí účet či termínovaném vkladu v bance. Cílem tohoto uvažování je nalezení modelu, který by v dlouhodobém horizontu pomohl s financováním života sboru.

Investiční skupina prozkoumala možnosti uložení „volných“ prostředků sboru

Investiční skupina zvažovala například uložení prostředků do nemovitosti, např. nákupem menšího bytu (což by vzhledem k rozpočtu muselo být mimo Prahu a to by velice komplikovalo a prodražovalo správu), uložení do nákupu dluhopisů (kde bezrizikové jsou jen ty státní, které ale obvykle nabízí výnos jen ve výši inflace) či využití podílových fondů, které v dlouhodobém horizontu nabízí výnos násobně vyšší než je běžná inflace.

Možnosti investování jsme též konzultovali se zástupci investiční komise ČCE, která nám nabídla využití investování do podílových fondů, podobně jako to ústředí ČCE provedlo před několika roky s celocírkvními prostředky.

Podle čeho se budeme rozhodovat?

Základním parametrem úvah o investování je výše prostředků a investiční horizont, tedy doba, po kterou nebude sbor investované prostředky potřebovat pro běžný provoz. Z historie hospodaření sboru a z výhledu hospodaření na roky příští včetně započítání nároků z probíhající odluky církve od státu, kdy po roce 2030 budou sbory plně platit své faráře vyplývá, že náš sbor může „odložit“ 2 miliony korun na dobu delší než 5 roků.

Dalším parametrem, který je při investování nezbytné prověřovat, je míra rizika znehodnocení odložených prostředků. Ta bývá zaručena diverzifikací uložených peněz a dlouhým investičním horizontem. Dále je to výše poplatků, které bude třeba zaplatit za správu odložených prostředků a ve finále je to míra výnosů.

Investiční skupina přizvala k jednání investičního bankéře Petra Knappa, který kromě toho, že léta býval členem představenstva ČSOB, ředitelem privátního bankovníctví ČSOB, je nyní členem investiční komise ČCE a také členem našeho sboru. S jeho pomocí nyní porovnáváme podmínky možností investování do podílových fondů.

Kdy budeme vědět, k jakému způsobu uložení prostředků bychom se přiklonili?

Během května bychom rádi z nabídek vybrali tu pro sbor nejvýhodnější. Následně budeme všechny členy našeho sboru o výsledku informovat počátkem června ve sborové zásilce a Suterrainu. Investici do fondů pak musí schválit sborové shromáždění, jehož svolání plánujeme na některou z červnových nedělí.

Budeme rádi za vaše modlitby pro učinění těch nejlepších rozhodnutí.

Petr Hejl

O STATEČNÉ KRÁLOVNĚ ESTER

KONCERT NAŠICH PĚVCŮ

Zveme Vás co nejsrdečněji na koncert, jenž je svým způsobem jedinečný. Ve středu 14. května o půl osmé večer zazní u evangelického Salvátora koncertní průřez Händelovým oratoriem Esther.

Georg Friedrich Händel, ač původem Němec, prožil velkou část svého života v Anglii. Pro jedno z prvních oratorií, které zde napsal, si vzal jako námět příběh perské královny Ester, původem židovky. Ta svou statečností zachránila židovskou menšinu.

Strhujícím příběhem v hudebním zpracování jednoho z největších světových barokních skladatelů Vás provedou Eliška Marianna Minářová (Ester), Ondřej Holub (perský král Asverus, jinak řečený Xerxes), Ivo Michl (Haman, nejvyšší rádce), Filip Šťovíček (Esteřin příbuzný a její

poručník), sbor Naši pěvci (perští vojáci, lid izraelský) a komorní orchestr. Řídí:

Lydie Härtelová.

Ilustrační foto Česťa: Koncert Našich pěvců 28. března v kostele CČSH v Dejvicích: premiéra oratoria Boháč a Lazar od B. Rataje



Kalendář na květen 2025

Bohoslužby 9:30	4.5. VP	M. Trgalová
odkaz na on-line	11.5. VP	M. Otřísal
vysílání najdete	18.5. VP	S. Jacobea
zde:	25.5. VP	S. Jacobea
<u>dejvice.evangelnet.cz/line-vysilani</u>	1.6. VP	S. Jacobea

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik- Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00 (15. 5. Střešovice, 22., 29. 5. Dejvice)
Konfirmandi /dětí	neděle 18. 5. po bohoslužbách (informace a přihlašování u farářek)
Děti + rodiče	čtvrtek 15. 5. v 9:30 – 11:30
X-cátníci	úterý 13. 5. v 19:00, téma: „Spravedlnost – Kain a Abel““ (info: Martin Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středy v 18:30 – 20:30
Zpívání	pátky 16., 23. a 30. 5. v 9:15 – 10:15 – Diakonie Stodůlky
Obcování	pondělí 26. 5. v 19:00 (info: Andrea Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30 – 16:30
Klub poznávání	výjimečně čtvrtek 15. 5. v 9:30, téma: „THDr. Ferdinand Hrejsa – poslední superintendent a. v.“
Staršovstvo	výjimečně úterý 29. 4. v 19:00
Ostatní	14. 5. koncert Naši Pěvci (Salvátor v 19:30) 17. 5. výlet Středohoří s Handrijem Härtelem (info u farářek) 24. 5. ekumenická bohoslužba za krajinu (Sedlecké skály v 15:00) 31. 5. setkání seniorátů (Řehlovice)

Uzávěrka následujícího čísla Souterrainu je v neděli 18. 5. 2025. Číslo vyjde 25. 5. 2025.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
 Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár=101, Jeronýmova jednota=102, personální fond=103



Symbol chí-ró je tvořen překrytím prvních dvou velkých písmen (XP) řeckého slova „ΧΡΙΣΤΟΣ“ - Christos takovým způsobem, aby vznikl monogram. Symbol se rozšířil ve starověkém křesťanství a byl to symbol, který používal římský císař Konstantin I. jako vexillum (pojmenovaný Labarum). Zdroj wikipedia.com

Chí-ró symbol ☩ na stěnách katakomb San Callisto v Římě